



تأثیرات نظم و انضباط در زندگی / نظم در خانه علی(ع)

نظم و انضباط ارزش والای اسلامی است و راز و رمز کامیابی انسان های بزرگ و راه غلبه بر سختی ها و یافتن کاستی ها و عامل نیازهای مادی و معنوی و دستیابی سریع به اهداف می باشد.

خبرگزاری مهر- نظم و انضباط ارزش والای اسلامی است و راز و رمز کامیابی انسان های بزرگ و راه غلبه بر سختی ها و یافتن کاستی ها و عامل نیازهای مادی و معنوی و دستیابی سریع به اهداف می باشد.

نظم به معنای آراستگی، هماهنگی، پیوستگی و انضباط و در لغت به معنای استوار شدن، نگاه داشتن رعایت قوانین و مقررات و نیز وفای به نظم است.

نظام هستی و قوانین حاکم بر آن، از نظم و انضباط شگفت انگیزی برخوردار است؛ به راستی که خداوند در آفرینش همه چیز بر روی زمین و آسمان ها نظم حیرت انگیز و خاصی آفریده و در جهان هستی هیچگونه ناهماهنگی دیده نمی شود و ما باید در زندگیمان در رفتار و افکار خود نظم دهیم و جهان با همه بزرگی اش از نظم و انسجام خاصی برخوردار است. پیدایش شب و روز، فصول چهارگانه، زمستان و بیداری در بهار، زنجیره حیات در حیوانات و گیاهان همه اینها نشانه های نظم و انضباط عالم است و اگر نظم و انضباطی وجود نداشت چرخه حیات به نابودی می گرایید.

هر کس فکر می کند و در می یابد که چگونه باید زندگی کند و چگونه از اوقات خود به طور شایسته بهره مند شود. بی نظمی، پریشانی و آشفتگی در جسم و روان انسان به وجود می آورد نظم هم فکر را در بر می گیرد و هم عمل را هم به درون مربوط می شود و هم به برون.

انسان منضبط و منظم در زندگی زودتر به هدف خود می رسد و از نشاط و تحرک بیشتری برخوردار است و در زندگی برنامه ریزی بهتری خواهد داشت و پیشرفت کار خود را بهتر احساس می کند و آینده نگر و دوراندیش است و خود با داشتن چنین شخصیتی می تواند الگو و بهترین نمونه برای دیگران باشد.

کسی که منضبط باشد کارهایش را به گونه ای انجام می دهد که استوار و پایدار باشد. از سستی و سهل انگاری در کارهایش بیزار و دوری می گیرند. فرصت ها چون ابر بهاری در آسمان عمر آدمی ظاهر می گردند و به سرعت می گذرند آن کسی که از این فرصت ها استفاده نمی کند جز افسوس بهره ای نخواهد داشت. انسان هر کاری را در زمان معین باید انجام دهد و فرصت های نیک را باید غنیمت شمرد و فرصت ها مانند باد می گذرد. استفاده بهینه از فرصت ها خود لازمه نظم و انضباط آدمی می باشد.

از کارهای بیهوده باید دوری جست و از نعمت عمر و وقت خود به شایستگی استفاده کرد تا دچار حسرت و پشیمانی نشویم و اوقات خود را طوری تنظیم کنیم که به همه امور در زندگی رسیدگی شود و از تمام وقت خود بهره بجویم .

وقتی به زندگی ائمه می نگریم می بینیم بخشی از زندگی شان به امور مردم؛ قسمتی به تامین معاش و کار و تلاش، ساعت هایی به تلاوت آیات قرآن، بخشی به تعلیم و تربیت و کمی به استراحت و بخشی به ذکر خدا و عبادت می گذشته است و حتی هر گاه به دستور طاغوت زمان به زندان می افتادند در زندان هم هرگز وقتشان تباه نمی شد؛ به عبادت و راز و نیاز با پروردگار می پرداختند.

نظم و انضباط در تمامی مراحل زندگی انسان لازم می باشد و انسانی موفق خواهد بود که این دو را لازم و ملزوم زندگی فردی و اجتماعی خود بداند. انسان منضبط برای فعالیت گروهی اعلام آمادگی می کند و در این جا غالبا سازگاری مطرح است و بر خود و اعمال و احوالش غالب می آید و توانایی و تسلط پیدا می کند و جز درستی در او صادر نمی شود و جز حالت و حرکت شایسته در او صورت نمی گیرد به نظم و همکاری اهمیت می دهد.

نظم و انضباط ارزش های والای اسلامی است و راز و رمز کامیابی انسان های بزرگ و راه غلبه بر سختی ها و یافتن کاستی ها و عامل نیازهای مادی و معنوی و دستیابی سریع به اهداف می باشد. گاهی نظم و انضباط در معلومات ، یافته ها، یادداشت ها، مطالعه ها، در کتاب و دفتر و اتاق درس و محیط کار و فضای آموزشی و مکان زندگی و ... به یاری مان می آید.

در پرتو نظم و انضباط می باشد که حقوق افراد مراعات می شود و با احترام به حقوق دیگران حقی پایمال نمی شود. درس نظم و

انضباط در خانه امیر مومنان (ع) با نظارت رسول خدا (ص) گواهی است بر ارزشی که اسلام بر نظم در امور می نهد؛ در این خانه نورانی کوچک ترین موارد نظم را مراعات می کردند، امام علی (ع) نقل کرده است روزی پیامبر (ص) در خانه ما استراحت می کرد. حسن (ع) آب خواست رسول خدا (ص) برخاسته قدری شیر دوشید و در ظرفی ریخت و به دست حسن (ع) داد حسین (ع) از جای خویش برخاست تا کاسه شیر را از دست حسن (ع) بگیرد اما پیغمبر (ص) او را از این کار بازداشت و نگذاشت شیر را از حسن بگیرد حضرت زهرا (س) که این ماجرا را تماشا می کرد گفت یا رسول الله گویا حسن را بیشتر دوست می داری پاسخ داد: چنین نیست! حسن زودتر از حسین آب خواسته و باید حقش را ارج نهیم. پس در نتیجه هم اینها نشان دهنده این است که روح آراسته و فکر منسجم سخن و رفتار و زندگی را سامان می بخشد و همه در پایداری نظم و انضباط معنا و مفهوم می یابد.